

Musikmesse '96

Ha feltesszük a nagy kérdést, mi kell a zenéhez, Frankfurtban a legkíváncsibb és legigényesebb látogató is megkapja rá a választ.

A frankfurti zenei vásárról, hivatalos nevén Musikmesse-ről már igen sokat írtak. Az idén már rekordot döntött a vásárt látogató kiállítók száma. A világ 50 országából vagy 1500 kiállító kínálta akusztikus és elektronikus hangszereit, egyéb tartozékokat, kottákat, zenei könyveket, professzionális fény-, hang- és rendezvénytechnikai termékeit.

A vásár azonban több ezeknél a számadatoknál. A vásárnak hangulata van, egyedi, meg nem nevezhető hangulata, ami a kiállítási csarnokok között, sőt csarnokokon belül is változik. Ide a sorok közé a zenefoszlányok, a vidám

ka tette a legnagyobb hatást, mert már a kiállító terem is akkora volt, hogy belépve a zongorák végelethetetlen sora tárult a szemem elé, s a zongoramuzsika hol harsogó, hol lágy hangja szűrődött ki a nagy zsongásból, mondhatjuk időnként a nagy hangzavarból, amikor megszámlálhatatlanul sok zongora szól egyidőben.

A másik csoda a zenével összefüggő hang és fényeffektusok bemutatója volt. Mint egy jövő századi elvarázsolt kas-

igen nagy területet bérelt nem kis összegért, egy teljes tárgyalókomplexumot hozott létre, ahol mint az étteremben, de az üzletkötők nevével ellátott kis boxokban kávé és üdítő mellett zsinórszerűen folytak a megbeszélések, találkozók.

A reklám ötletek tárházát gazdagította az Akai és Roland cégek reklám bőröndjei, amelyek azonnal magukra vonták a figyelmet, nem véletlenül, hiszen ezzel a céllal készítették őket. Az

emberek hordozták, cipelték, ezeket a szimbolikus ajándékokat. Az árak sajnos itt is nőttek, mint mindenütt, s a reklám ajándékok száma igencsak megfogyatkozott. Ezzel szemben a kínálat igen bőséges volt minden területen. Viszont-eladók, üzlet-kötők, muzsikusok bújták a könyveket, báméskodtak a standok

zsongás el sem juthat.

A kiállított termékeken kívül bemutatkoztak muzsikusok is, hol az egyes standokon adták elő műsorukat, vagy a vásár nagy színpadán léptek a közönség elé. Ha egy standon felhangzott a zene, ott pillanatokon belül nagy tömeg gyűlt össze, csodálva a zenészek játékát. A sok látnivaló mellett tehát egy-egy ilyen showműsor is tarkította, gazdagította a vásár hangulatát.

Nem beszéltem még azokról a látogatókról, akik naphosszat próbálták ki az egyes hangszereket, elmerülve, belefeledkezve az élvezetbe.

Rám a zongorák óriási méretű csarno-

télyba léptem volna. Lézer sugarak színes nyalábja, lézerrácsok, kerítések, reflektorok, fény és füsthatások, vetített mozgó padló, tereffektusok. A szemet gyönyörködtető és a képzeletet már-már

felülmúló lézer-show több ezer négyzetméternyi területen. Ezeknek a fény- és hangeffektusokat előállító cégeknek a száma robbanásszerűen megnövekedett.

A különböző cégek mind arra törekednek, hogy valami újjal rukkoljanak elő a frankfurti zenei vásárra, és azon vannak, hogyan tudnák felülmúlni a konkurenciát ötletben, minőségben és újításokkal. A reklám, az üzletkötés, megbeszélések, mindenkinél igen fontos szerepet játszanak, játszottak. A cégek úgy alakították ki helyszíneiket, hogy benne sokszor kisebb-nagyobb tárgyalóhelyiségek is megtalálhatók voltak. A Yamaha cég például, amelyik

előtt, és az említett kis bőröndökbe gyűjtötték az ingyenes katalógusokat, információkat. Mert információ is volt bőségesen, s mindezek mellett léptenyomon ismerős muzsikusokba botlott az ember. Megemlíthetem például Maurice Andre-t, aki saját cége trombita tartozékait reklámozta.

Számomra Frankfurt legnagyobb tanulása mégiscsak az, hogy bármily szépen csillog egy hangszer, vagy szólhat a zene a legjobb elektronikákon, legyen megírva a legolvashatóbb vagy legszebb kivitelű kottán, ott is a zenész, a művész volt az, aki magára vonja a figyelmet.

Bármilyen hangszereken adta elő a zenész produkcióját, ő volt az, aki megállásra készítette a látogatókat. A felsorolni is lehetetlen megannyi újdonságon, érdekességen túl, az élő muzsika hatása adta meg számomra a vásár igazi hangulatát, varázsát.

Balogh Beatrix